

In deze tijd is er vaak maar één belang, en dat is het zo goedkoop mogelijk realiseren van projecten

Investeren in communicatie komt de kwaliteit ten goede

Voor deze uitgave spraken we onder meer met de heer Cees Maris van Bureau Maris uit Zeewolde over de kwaliteit van straatwerk in ons land. Als tuin- en landschapsarchitecten is het bureau reeds in een vroeg stadium betrokken bij de inrichting van openbare en semi-openbare ruimten in zowel het stedelijk als landelijk gebied.

Bureau Maris heeft niet alleen stedenbouwkundige medewerkers in dienst, maar ook medewerkers – in het cluster techniek – die zich bezig houden met bestekvoorbereiding en directievoering. Als partner in de keten van ontwerp tot realisatie merkt het bureau ook dat de prijzen steeds meer onder druk komen te staan. "Ik heb grote twijfels of de kwaliteit altijd voldoende gewaarborgd is",

aldus Cees Maris, directeur van het gelijknamige bureau.

Cees Maris: "De kwaliteit van straatwerk in Nederland varieert naar mijn mening enorm op dit moment. Er is geen eenduidig beeld te zien. Daarmee wil ik niet zeggen dat de kwaliteit van het vakmanschap achteruit is gegaan, maar wat wij vooral merken is dat er

steeds minder aandacht uit gaat naar communicatie. De kwaliteit van het uiteindelijke resultaat laat soms behoorlijk te wensen over. Dat is iets waar de vakmannen niet altijd wat aan kunnen doen. Als wij het ontwerp realiseren van een project, en daarna niet betrokken zijn bij de daadwerkelijke overdracht naar de uitvoerder die als laatste in de keten aan de slag gaat, dan kan er ruis

ontstaan. Het resultaat is dan soms net even anders dan we voor ogen hadden. De prijzen staan onder grote druk, het werk moet voor steeds minder geld uitgevoerd worden. Wij hebben civieltechnische mensen in huis die zich bezig houden met werkvoorbereiding en we kunnen ook directievoering doen voor onze opdrachtgevers. Maar als zij er voor kiezen dat zelf te doen, dan is dat een gegeven. Vaak gaat er kennis verloren omdat een project te breed verdeeld wordt over verschillende bedrijven. De architect wordt gevraagd om een 'mooi plaatje' en de straatmaker legt de stenen er vervolgens wel even in is de korte gedachte. Maar het gaat juist om de finesses. Technisch gezien kan er een argument zijn om straatwerk anders uit te voeren dan gepland. Als dat gevolgen heeft voor de esthetische kant van het geheel, kan het heel effectief zijn om de architect met een vakman van gedachten te laten wisselen over de mogelijkheden die er zijn. Hiermee bereik je in mijn optiek het meest optimale resultaat en voorkom je ontevredenheid achteraf. Overigens blijft het dan meestal niet alleen bij ontevredenheid. Soms kost het ook gewoon veel geld om zaken te herstellen. Sturen op geld is goed, echter moet de kwaliteit niet uit het oog verloren worden. Dat kan onder

andere door te investeren in communicatie en afstemming".

Design en Construct

De laatste jaren zien we een toename van het fenomeen 'Design en Construct'. Opdrachtnemers worden verantwoordelijk gemaakt voor zowel ontwerp als uitvoering. Komt hiermee de kwaliteit niet nog meer onder druk te staan omdat projecten zo goedkoop mogelijk uitgevoerd moeten worden?

Cees Maris: "Ik heb grote twijfels of de kwaliteit voldoende gewaarborgd is bij Design en Construct. Echter zijn er ook wel instrumenten om daarbij te kunnen sturen op kwaliteit. Een opdrachtgever kan er bijvoorbeeld voor zorgen dat de vraaghoudelijke specificaties helder zijn. De aannemer krijgt daarmee kaders die van belang zijn bij de uitvoering van een project. Dit geeft echter niet altijd voldoende duidelijkheid. Met andere woorden, welke vrijheden geef je mee zonder dat het de gewenste kwaliteit aantast? Vraag je om rode klinkerkeien, dan is dat niet specifiek genoeg. Vermeld in de vraagspecificatie details over het formaat, de kleurechtheid en vermeld desnoods de leverancier er ook bij. Daarmee voorkom je dat de aannemer op zoek gaat naar de goedkoopst mogelijke

producten om een project zo voordelig mogelijk uit te voeren. Jammer dat het zo moet, maar er zijn nou eenmaal aannemers die maar één belang hebben, en dat is het zo goedkoop mogelijk realiseren van projecten. Ook begrijpelijk natuurlijk nu we leven in een tijd waar de laagst mogelijke inschrijving toch veelal – helaas moet ik zeggen – gekozen wordt. Heel vaak voldoet een traditioneel bestek (RAW) nog steeds om tot een goede uitvoering te komen. Het levert, ten opzichte van de vele nieuwe aanbestedingsvormen, ook meer besparingen op voor wat betreft voorbereidingskosten, maar bovenal blijft toch de communicatie tussen voorbereiding en uitvoering van groot belang".

Voor een dubbeltje op de eerste rij zitten qua kwaliteit bestaat niet. Het mag met recht een interessant vraagstuk genoemd worden, ook voor onze branche, hoe evenwicht gebracht kan worden tussen een goede kwaliteit en een prijs waarbij voor alle betrokken partijen nog een boterham te verdienen valt. Tot nu toe heeft niemand dé oplossing. Mede in het licht van dit vraagstuk, zien we uit naar de nieuwe aanbestedingswet die per 1 april 2013 in werking treedt.

